

ΚΑΝΙΓΚΟΥΝΤΑ-ΒΕΓΓΕΡΑ-ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΒΑΣ

σύνταξη ημερολογίου: Κορίνα Βασιλειάδου

πρόβα 1^η – 04/08

Η ομάδα ΚΑΝΙΓΚΟΥΝΤΑ ξεκινά πρόβες για το έργο του Ηλία Καπετανάκη *Η Βεγγέρα*. Τεχνική προετοιμασία χώρου πρόβας και τελετές μύησης των νέων μελών: η Σύρμω περνά με επιτυχία τη δοκιμασία μονταρίσματος καρέκλας και ο Δημήτρης έχει την τιμή να σηκώσει τον ήλιο του Βιριπάεφ (έρχεται και η σειρά του Δήμου...). Ύπουλη εισβολή ιπτάμενων κατσαρίδων στο χώρο – αποφασίζεται απεντόμωση.

Summertime and the livin' is easy_____

πρόβα 2^η – 05/08

Η Θάλεια μας δείχνει σχέδια του σκηνικού και μας παρουσιάζει τον Πίπη. Η πρόβα συνεχίζει με προβολή του *Γένεσις Νο 2* και συζήτηση. Με αφορμή τις παράλληλες δράσεις της Βελικάνοβα, τις οποίες η Κέχα και η Μάγκα δεν είχαν την ευκαιρία να δουν ούτε στις πρόβες ούτε στην παράσταση, σκεφτόμαστε μήπως θα ήταν καλό να βιντεοσκοπούμε κάποια στιγμή μια πρόβα για να μπορούν να βλέπουν όλοι το υλικό.

--Στο ημερολόγιο πρόβας δεν καταγράφονται τα όσα συνέβησαν από 6 έως 13 Αυγούστου---

πρόβα τρίτη – 18/08

Διαβάζουμε το έργο πρώτη φορά όλοι μαζί. Δοκιμάσαμε να λένε τα λόγια του Πίπη εν χορώ όλοι οι Νερούλοι. Η φωνή του Πίπη μετατράπηκε σε κάτι σαν το συλλογικό DNA της οικογένειας. Ο πρόεδρος Λεοντάρης μας μιλά για τις σκέψεις που έχει κάνει γύρω από το έργο.

αληθινά συναισθήματα σε ψεύτικα ενδύματα
(ας την ονομάσουμε ατάκα της ημέρας)

πρόβα τέταρτη – 19/08

Ξαναδιαβάζουμε το έργο δίνοντας έμφαση στα σημεία που δεν καταλαβαίνουμε.

πρόβα πέμπτη – 20/08

Δοκιμάζουμε δύο ασκήσεις. Στην πρώτη, όπου όλοι περπατούν σε ευθείες και μπορούν είτε να περπατούν είτε να στέκονται, αναδεικνύεται μια δυναμική στη σχέση ανάμεσα στο Θανάση και το Δημήτρη: όποτε πλησίαζαν ο ένας τον άλλον ήταν σα να δημιουργούνταν ηλεκτρική εκκένωση που έκανε τον έναν απ' τους δύο να αλλάξει αμέσως την πορεία του. Στη δεύτερη, την οποία το σκηνοθετικό με τη σοφία που το διακρίνει εφηύρε και βάφτισε «άσκηση μάχης 1», τα σώματα μέσα από την προσπάθεια τους να πλησιάσουν το στόχο μεγάλωναν, σα να ήθελαν να καταλάβουν μεγαλύτερο όγκο στο χώρο. Ξεκινάμε πρώτο στάδιο. Το πρόσωπο του Πέτρου είχε παραμορφωθεί σαν ανθρώπου που τον τυφλώνει δυνατό φως. Στο τέλος της δεύτερης σκηνής, με τα κτύπα / χτυπά, επισκέπτες και οικοδεσπότες μπορούν να χτυπιούνται με τις λέξεις. Με το «Δόξα σοι» της κυρίας Στενού επιστρέφουμε στην κανονική ροή της δράσης.

πρόβα έκτη – 21/08

Συνεχίζουμε το πρώτο στάδιο. Η προσπάθεια που καταβάλλουν ο Δημήτρης και ο Θανάσης να κάνουν το πρώτο στάδιο αποκαλύπτει μια ποιότητα για τους ρόλους τους,

ότι τόσο ο Νερουλός όσο και ο Στενός είναι εξ αρχής σφιγμένοι και αυτό τους προσδίδει σοβαρότητα. Η κυρία Στενού σε σημεία χάνει την επαφή της με την πραγματικότητα και αποκοιμείται μέσα στα «άλφα» της (ή, αλλιώς, χάσκει). Τα «Κύριε/ Κυρία» οφείλουν να είναι grande αφού οι διάλογοι εκτυλίσσονται μεταξύ κυριων (όπως το «Sir» στο Σαίξπηρ που το χρησιμοποιούν τα χειρότερα αποβράσματα λες και μπορεί αυτό από μόνο του να τους προσδώσει κύρος).

πρόβα έβδομη – 22/08

Δοκιμάζουμε καινούρια άσκηση: σε δύο ομάδες, περπάτημα πάνω στις δύο διαγωνίους, ξεκινάμε ο ένας πίσω από τον άλλον. Η Μάγκα κάποια στιγμή είχε κολλήσει βδέλλα πίσω από τον Θανάση – η δυσφορία που νιώθει ο Στενός στη Βεγγέρα μπορεί να επιτείνεται από το ότι κάποιος τον ακολουθεί μονίμως όπου κι αν πηγαίνει. Πάνω στην άσκηση σταματούσαν όλοι και κοιτάζονταν ή κοιτούσαν όλοι κάποιον – αυτό θα μπορούσε να είναι μια δράση του έργου (στην αρχή, όταν γίνονται οι συστάσεις, ή και σε σημεία ούφο). Δημιουργήθηκε ένα παιχνίδι με βλέμματα ανάμεσα στην Ανθή και την Κέχα. Η Μάγκα είχε για ώρα ένα μόνιμο χαμόγελο-χαλκομανία. Με αφορμή την αμηχανία που εξέφρασε ότι ένιωθε ο Θανάσης όταν η Κέχα τον κοιτούσε, σκεφτόμαστε ότι η βαρβαρότητα των οικοδεσποτών μπορεί να συνοψίζεται και σε ένα επίμονο βλέμμα καρφωμένο στους επισκέπτες (η αδιακρισία της επαρχίας). Όταν ο Δημήτρης κοιτούσε επίμονα την Ανθή εκείνη κόνταινε, μίκραινε – θα μπορούσε να το κάνει η Δημήτρω.

Συνεχίζουμε το πρώτο στάδιο. Αποκάλυψη όταν η Κέχα δοκίμασε να το κάνει σε πιο χαμηλό τόνο. Η Νερουλού μπορεί να βυθίζεται στα «ε» της. Ανακαλύπτουμε την αξία που έχει για το συγκεκριμένο έργο οι χαρακτήρες να εννοούν απόλυτα αυτά που λένε. Έτσι, για παράδειγμα, το «ας πα να χαθεί» που λέει η Ελένη μετατρέπεται από σχήμα λόγου σε εφιάλτη. Στο διάλογο μεταξύ Νερουλού και Στενού να μην υπάρχει καμία υπονόμηση, να μη θεωρούμε ότι μπουρδολογούν αλλά ότι κυριολεκτούν. Σε αυτό θα βοηθήσει αν τα χωρία της Βίβλου του Νερουλού και οι επιστημονικές αναφορές του Στενού είναι σαν να είναι δικά τους λόγια. Ο Στενός υποφέρει μέσα στη γλώσσα του (με κορυφαίο το «υπνώπτον» που λέγοντάς το πήγε να πνιγεί). Το «Ω» και το «ο» είναι άλλο ο («Ω, ο θάνατος κτλ»). Το όνομα Φρόσω έχει μια ξεχωριστή θερμοκρασία (και εκφέρεται σχεδόν από όλους).

Πρόβα έννατη – 25/08

Και... ξεκινάμε με τη γνωστή πια «άσκηση στις διαγωνίους», κατά την εκτέλεση της οποίας το αετήσιο μάτι του Λεοντάρη εντόπισε τα εξής:

- **Σχέση βλεμμάτων:** από τα βλέμματα μπορούν να προκύψουν σχέσεις μεταξύ των προσώπων, οι οποίες δεν υπαγορεύονται άμεσα από το κείμενο, μπορούν να φωτίσουν, ωστόσο, αυτό που ο σκηνοθέτης αρέσκει να ονομάζει «αληθινά συναισθήματα». Παραδείγματος χάριν, η Ελένη-Κέχα έπιασε τον Νερουλό-Δημήτρη να κοιτάζεται επίμονα (ποιός θα τολμήσει να πει φιλήδονα;) με τη Στενού-Ρέβι. Αντίστοιχα η Στενού-Ρέβι αντιλήφθηκε μια «ύποπτη» ανταλλαγή βλεμμάτων μεταξύ του Στενού-Θανάση και της Ελένης-Κέχα.

- **Ο Νίκος-Πέτρος κόλλησε:** η επιπρόσθετη οδηγία του Λεοντάρη «Όποιος θέλει, όποτε θέλει, να λέει λέξεις του κειμένου όπως τις εκφέρουμε στο πρώτο στάδιο» έφερε στο φως μια εμμονή του Νίκου-Πέτρου με τη Φρόσω (φώναζε για πολλή ώρα το όνομα της).

- **Η Μαρίκα-Μάγκα** επαναλάμβανε τις λέξεις «τρελέ» και «αποθάνω», καθώς και την προσφώνηση «κύριε Νίκο», δείγμα μιας πιθανής της εξάρτησης από τον Νίκο.

Εν κατακλείδι, με την προσθήκη της καινούριας οδηγίας (λέξεις σε πρώτο στάδιο) η άσκηση πήρε διαστάσεις υποσυνείδητου εφιάλτη.

Το δεύτερο στάδιο ήρθε για να... μείνει! Κόμπος στο λαιμό, ιδρώτας στο μέτωπο και προσπάθεια, προσπάθεια, προσπάθεια. Αν και πρωτοεμφανιζόμενος σ' αυτή την κούρσα του δεύτερου σταδίου, ο Δημήτρης κατάφερε να ανέβει στο βάθρο με μία και

μόνο ατάκα: **αγωνία-ψάχνω, χαρά-βρίσκω** (μια δική του προσέγγιση όσον αφορά τη μεθοδολογία της άσκησης). Η ατάκα του Λεοντάρη: **το ιδανικό είναι να επέρχεται διάλυσις** έρχεται δεύτερη και καταϊδρωμένη.

Κατακτήσεις δευτέρου σταδίου: έχει ενδιαφέρον να δουλευτεί ο αρχικός μονόλογος του Νίκου-Πέτρου με εκφορά λόγου κοντινή στο δεύτερο στάδιο (σα να ανακαλύπτει μέσα στο σκοτάδι ένα-ένα τα έπιπλα). Ο Πίπης μπορεί σε κάποιες φράσεις να ειπωθεί από όλους σε διαφορά φάσης και όχι ταυτόχρονα (όπως συνέβη κατά τη διάρκεια του δευτέρου σταδίου). Τα «χα χα χα» μπορούμε να δοκιμάσουμε να μην είναι κανονικά γέλια, αλλά να εκφέρονται σαν συλλαβές (έτσι ακριβώς όπως τα διαβάζει κανείς στο κείμενο) σε διάφορους συνδυασμούς. Κατά τη διάρκεια της άσκησης αναδύθηκε ένα ιδιαίτερο κόλλημα-πρόβλημα της Μαρίκας με την Φρόσω, καθώς και ότι η Ελένη δεν θέλει στην πραγματικότητα να αλλάξει τη Δημήτρω (όταν της το αναφέρει η Στενού μπλοκάρει).

Η Μάγκα προτείνει, ακριβώς επειδή ο Πίπης στην παράσταση αντιπροσωπεύεται από ένα άψυχο αντικείμενο, οι απευθύνσεις των υπόλοιπων προς αυτόν να είναι ρεαλιστικές, να μη λαμβάνουν δηλαδή υπόψιν τους ότι μιλούν σε μια κούκλα, αλλά σε ένα ζωντανό πρόσωπο.

Τέλος, η Χρηματίδου, η Μετοχάκη και ο Φαγωτός ζουν! Όλα τα ονόματα πρέπει να εκφέρονται σαν τα πρόσωπα να είναι υπαρκτά. Το ίδιο ισχύει και για τα κοσμικά κέντρα του Ζαχαράτου και του Γιαννάκη (σα να είναι γνωστά τοις πάσι).

Πρόβα δέκατη - 26/08

Και... «Καλώς όρισες Σύρμω», αντηχεί από το Νέο Κόσμο μέχρι και την Καλλιθέα! Κάνουμε ξανά την «άσκηση στις διαγωνίους», μόνο που αυτή τη φορά δοκιμάζουμε να λέμε λέξεις ή φράσεις του κειμένου σε δεύτερο στάδιο: δημιουργούνται παύσεις – σιωπές, αμέσως μετά τις οποίες όλοι μαζί ξεκινούν να μιλούν.

Πισωγυρίζουμε στο πρώτο στάδιο δίνοντας την ευκαιρία στη Σύρμω να μας προλάβει λιγουλάκι. Τα «χα χα χα» της Κατίνας εκφέρονται από τη Σύρμω επιθετικά, σαν καρατιές. Μπορεί με τα γέλια της η Κατίνα να τρομάζει τους άλλους. Αντίστοιχα και τα «σεις» της Κατίνας-Σύρμω έχουν μία επιθετικότητα προς τους άλλους.

[Στο πρώτο στάδιο, ακριβώς επειδή δίνουμε σημασία σε κάθε λέξη χωριστά, παίρνουν ξαφνικά τρομερή αξία αντικείμενα, π.χ. ο καναπές, που ποτέ δεν φανταζόμασταν ότι θα μπορούσαν να είχαν. Το ίδιο ισχύει και με τα ονόματα: όλα παίρνουν υπόσταση ή μπαίνουν «μαγικά» στο υποσυνείδητο μας].

Ιδέα: η Στενού-Ρέβι να σχολιάζει κάθε τι που βγαίνει από το στόμα του Στενού-Θανάση, είτε θετικά («απίστευτός δεν είναι;»), είτε αρνητικά («όχι το διάνο πάλι!»). Πρέπει να βρούμε μια φόρμα σωματική για τα λόγια του Πίπης, π.χ: κλείνω τα αυτιά μου ή κρύβω το στόμα μου όταν μιλώ.

Η Μάγκα έκανε πάλι το θαύμα της: δύο βιβλία με υλικό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως επιπρόσθετο κείμενο κατά τη διάρκεια των παράλληλων δράσεων (σελεμεντές και ποιο άλλο είναι;)

Πρόβα ενδέκατη – 27/08

Και... επαναλαμβάνουμε το δεύτερο στάδιο, αυτή τη φορά μαζί με τη Σύρμω. Επιβεβαιώνεται ότι ο μονόλογος του Νίκου-Πέτρου πρέπει να δουλευτεί πολύ κοντά στο δεύτερο στάδιο. Ο Στενός-Θανάσης τονίζει ιδιαίτερα τις μικρές (επιφανειακά ασήμαντες) λέξεις (π.χ: άρθρα, προθέσεις...), γεγονός το οποίο του προσδίδει χαρακτηριστικά υποχόνδριου ανθρώπου. Από την άλλη, όλα τα μέλη της οικογένειας Νερουλού χαίρονται εξαιρετικά (ξεχειλίζουν από περηφάνια) κάθε φορά που καταφέρνουν να βρουν πιο

επίσημες λέξεις-φράσεις (π.χ: σ. 171, «Να τους... **ειπείς!**...ότι είναι και η οικογένεια του κ. Στενού»).

Η Ελένη-Κέχα πάσχει από αδυναμία συγκέντρωσης. Όταν τελικά κατορθώνει να συγκεντρωθεί, λέει το λάθος πράγμα στη λάθος στιγμή: «Αν είσθε κλέπται, δεν θα μας αφίνετε τίποτε!» (σ.169). Ανικανότητα επικοινωνίας – εκκρεμότητα στο πως να αντιμετωπίσει τους ανθρώπους. Τέλος, θα μπορούσε ο Πίπης να μην την ενοχλεί καθόλου: είναι το καταφύγιο της τις στιγμές που προσπαθεί να ξεφύγει από τη συζήτηση με τη Στενού-Ρέβι (μια άλλη εκδοχή της σχέσης Ελένη-Πίπη).

ΙΔΕΕΣ: α)Να δοκιμάσουμε κάθε φορά που ο Νερουλός περιγράφει μια συνταγή οι υπόλοιποι να σιωπούν και να μένουν ακίνητοι. β)καθώς ο χώρος δεν θα έχει μια προφανή διάταξη, η οικογένεια Στενού μπορεί να περιμένει πολλή ώρα μέχρι να καθήσει.

Ο Rowan Atkinson μοιράζεται μαζί μας τα μυστικά της σωματικής κωμωδίας και χάρη σε αυτόν προκύπτουν οι εξής σκέψεις: Ο Στενός-Θανάσης μπορεί να φορά στενά ρούχα και να περπατά στις μύτες. Ο Νερουλός-Δημήτρης μπορεί να κάνει και ζημιές με τα χέρια του, όχι μόνο να ενοχλεί τους άλλους. Τα φιλιά στην Στενού-Ρέβι γιατί να μη συνοδεύονται και από πηδήματα προς αυτήν; Πτώσεις στο πάτωμα και αλλεπάλληλες ερωτικές επιθέσεις στο Νίκο-Πέτρο.....

Πρόβα δωδέκατη – 28/08

Και... δευτέρου σταδίου η συνέχεια!

Η Κατίνα-Σύρμω δεν μπορεί να πει τη λέξη «έρως» και βαθμιδόν ούτε καν το άρθρο που συνοδεύει αυτή την απαίσια λέξη (σα να μιλά ξένη γλώσσα). Δεν πρέπει επουδενί να υπονομεύονται τα επιφωνήματα (μη τολμήσει κανείς!)

Προσοχή: αυτή τη φορά περνώντας στο τρίτο στάδιο πρέπει να διατηρήσουμε τις κατακτήσεις του δευτέρου (μην ξεχνάς το ψάξιμο του κειμένου...).

Τα ρήματα που περιγράφουν τις πράξεις της Δημήτρως («μου καίει, μου χαλάει...») είναι σαν μαχαιριές για την Ελένη. Στο κομμάτι «Δεν σας έλεγα εγώ... δεν διορθώνεται» (σ. 183-4) το δεύτερο στάδιο έφερε στο φως μια Ελένη-Κέχα λοβοτομημένη, που σχεδόν παραμιλούσε. Μπορεί, λοιπόν, να δοκιμαστεί να περνά από τη μία διάθεση στην άλλη: τη μια στιγμή να καταρρέει και την άλλη να θυμώνει.

Σταδιακή αποσύνθεση του ζευγαριού των Στενών: ο λόγος τους αραιώνει καθώς περνά η ώρα, μέχρι που δεν έχουν το κουράγιο να πουν τίποτα.

Ρυθμολογία παράστασης: εναλλαγή μεγάλων παύσεων και έντονης κινητικότητας. Σα να πυκνώνει και να αραιώνει η ενέργεια. Παραδείγματος χάριν όταν μιλά η Ελένη για την ανατροφή των παιδιών της (σ. 191) ο ρυθμός μπορεί να πέσει και αυτή τη νωθρότητα να την σπάσει αμέσως μετά το ατύχημα με τον καφέ.

Μπορούμε να δοκιμάσουμε σε κάποια σημεία τα λόγια του Πίπη να εκφέρονται σα να κάνουμε πρώτο στάδιο και σε κάποια άλλα σα να κάνουμε το δεύτερο. Για παράδειγμα, στη δέκατη τρίτη σκηνή, στη φράση «**Να χαθείς μωρή, εσύ έτρωγες το γλυκό με το δάχτυλο από την κούπα**» κάνοντας δεύτερο στάδιο ο λόγος απορρυθμίστηκε και ο Πίπης έμοιαζε να διαπιστώνει εκείνη τη στιγμή πως η Δημήτρω λέει ψέμματα. Σα να αντιδρά στη αδικία που υφίσταται. Αντίστοιχα στη φράση «**Καλέ, η**

Φρόσω έρχεται! Καλέ! Μου φέρνει μέντες, καλέ!» το δεύτερο στάδιο φώτισε μια στιγμή ανακάλυψης του Πίπη. Για άλλη μια φορά εκείνη τη στιγμή διαπιστώνει την άφιξη της Φρόσως. Ίσως θα είχε ενδιαφέρον να δοκιμάσουμε επίσης μια φράση του Πίπη άλλοι να την λένε σε πρώτο στάδιο και άλλοι σε δεύτερο. Στο διάλογο του Νίκου με τον Πίπη (σ.188) να δοκιμάσουμε τα λόγια του μικρού διαβόλου να εκφέρονται με τη μέθοδο «τρενάκι» (να ορίσουμε δηλαδή μια σειρά με βάση την οποία οι ηθοποιοί θα μιλούν σε διαφορά φάσης, έτσι ώστε η τελευταία λέξη να ακουστεί επαναληπτικά: ο ένας μετά τον άλλο).

Οι φράσεις του Πίπη «Καλέ, η Φρόσω έρχεται...» και της Κατίνας, της Μαρίκας και της Ελένης «Μπα, καλέ, η Φρόσω είναι...» δίνουν τον κατάλληλο χρόνο στη Δημήτρω να αλλάξει επι σκηνής σε Φρόσω (επίκληση).

Στη δέκατη τέταρτη σκηνή (σ. 186), η φράση «Χα! χα! χα! Καλώς το Φροσάκι μου! Χρυσό μου! Χα! χα! χα! Σ' επεθύμησα. Τι έγινες; Χα! χα! χα!» να ειπωθεί σε δεύτερο στάδιο και απλωμένο σε χρόνο.

Το κλειδί του μονολόγου της Κατίνας-Σύρμωσ είναι ο σύνδεσμος «και» (αμέτρητα «και» μέχρι τη φράση «εξημερώνοντο από κάτω από τη σκάλα»). Κάνοντας το δεύτερο στάδιο έμοιαζε σα να δημιουργούσε τις εικόνες εκείνη τη στιγμή, χωρίς αυτό να σημαίνει απαραίτητα ότι όλα αυτά που περιγράφει δεν έχουν συμβεί στην πραγματικότητα. Το σίγουρο είναι ότι το πλάσμα αυτό υποφέρει από την κακία του.

Πρόβα δέκατη τρίτη – 29/08

Πρόταση: να μην προστεθεί άλλο κείμενο στην τελευταία σκηνή. Να δουλευτεί σε διαγωνίους με δράση και παύσεις, δράση και παύσεις.

«Στάσου να ιδείς τα μούτρα μας» (σ.198): η κυριολεξία της φράσης αυτής προκαλεί τον απόλυτο τρόμο.

«Θέλω γλυκό, μαμά, δός μου γλυκό» (σ. 192): μέσα από την πολυφωνική εκφώνηση της φράσης του Πίπη ακούγονται σταδιακά και τα «**Αχ! Ωχ!**» της Στενού.

Δέκατη έκτη - έβδομη σκηνή (σ. 193-4): από τη στιγμή που οι Στενοί ανακοινώνουν πως θα φύγουν, το ζευγάρι των Νερουλών κυριεύεται από άγχος και φόβο. Δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν σε τέτοιου είδους καταστάσεις και παραλύουν. Προσπαθούν με τρόπο να τους μεταπείσουν, χωρίς ωστόσο να χρησιμοποιούν βία. Η μη χρήση βίας θα μπορούσε να δοκιμαστεί και στη σκηνή της παρεξήγησης-προσβολής (σ. 196-7): σα να βρίσκονται όλοι σε ένα πεδίο μάχης, που κανείς δεν τολμά να ρίξει την πρώτη γροθιά. Σωματική συνθήκη: επιθετική ενέργεια, αλλά απαγορεύεται να αγγίξει ο ένας τον άλλο. Από τη στιγμή που γίνεται η παρεξήγηση απλώνεται παντού τρόμος. Σα να 'χουν βγει ξαφνικά πολυβόλα και όλοι προσπαθούν να μη φάνε τη σφαίρα.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΡΙΤΟ ΣΤΑΔΙΟ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

«Δεν πειράζει, κορίτσια, σεις και χωρίς πιάνο τραγουδείτε ωραία» (σ. 175): υπερβάλλουσα αγάπη Ελένης προς τα παιδιά της. Τα προστατεύει(ίσως αυτή να είναι και η «ρωγμή»της Ελένης).

Πρόβα δέκατη τέταρτη – 30/08

Και... τρίτου σταδίου η συνέχεια (όλοι μαζί σε κύκλο).

Γενικά οι σελίδες 176, 177 (σκηνή έκτη) να είναι κοντά στο τρίτο στάδιο. Προσπάθεια για επικοινωνία, για κάποιο είδος επαφής. Πιο συγκεκριμένα μετά τη φράση της Ελένης «Αλήθεια λέει. Όλη την ημέρα να παίζει, δεν κουράζεται» (σ.176) γίνεται μια τομή: η Μαρίκα ξαφνικά αρχίζει να μιλά για τον θάνατο, σα να προσπαθεί να τον πείσει να πάνε να αυτοκτονήσουνε μαζί. Οι υπόλοιποι αντιδρούν σε αυτό, σοκάρονται. Η ενότητα αυτή κλείνει με τη φράση της Κατίνας «Χα, χα, χα! Και ποία είναι αυτή η τόσο θαυματουργός δύναμις;».

«Και πιστεύετε σεις εις τον έρωτα;», «Πώς, σεις δεν πιστεύετε;» (σ. 176). Κατίνα – Νίκος: σε αυτή τη στιγμή αποκαλύπτεται ο ένας στον άλλο. Οι ερωτήσεις πρέπει να είναι πραγματικές (δεν γνωρίζουν από πριν την απάντηση). Πέφτουν τα προσώπεια.

Στη σελίδα 177 θα μπορούσαν να ειπωθούν πολλές φορές οι προσφωνήσεις μεταξύ του Νίκου και της Μαρίκας: «Δεσποινίς», «Κύριε».

«Τί στέκεσαι απάνω από τον άνθρωπο σαν άγγελος;» (σ. 178): κυριολεκτική ερώτηση Ελένης.

«Γιατί δεν έφτιασες τη λάμπα ανόητη;», «Γιατί δεν έβαλες πετρέλαιο, ξεμυαλισμένη;» (σ. 183): ανάκριση στη Δημήτρω από την Κατίνα και τη Μαρίκα.

Μπορεί την ιστορία με το Μιχαλάκη(σ.190) να την κατασκευάζουν εκείνη τη στιγμή η Ελένη με τη Κατίνα. Θέλουν όλες να διαβάλλουν τη Φρόσω!

Πρόβα δέκατη πέμπτη, 1/02

Ό,τι συνέβη κατά τη διάρκεια αυτής της πρόβας φάντασμα έχει χαθεί για πάντα!!! (Καμία σημείωση δεν υπάρχει. Μα δεν έγινε τίποτα το ενδιαφέρον;)

Πρόβα δέκατη έκτη, 2/09

Και... περνάμε στη μαγευτική άσκηση του «εννοείς», κατά την οποία γεννήθηκαν οι εξής σκέψεις:

Ίσως η οικογένεια Νερουλού δεν γνωρίζει εξαρχής πως θα έρθει για επίσκεψη και ο Νίκος, γεγονός το οποίο μπορούμε να το λάβουμε σοβαρά υπόψιν μας όσον αφορά το κομμάτι των συστάσεων.

Στη δεύτερη σκηνή (σ. 166) συντελείται ένα **«πιγκ πογκ» διακοπών**. Η Στενού διακόπτει το Νίκο (ποία θα είναι άραγε η αντίδρασή του;) και αυτή με τη σειρά της διακόπτεται από τον Στενό (τί θα κάνει αυτή τη φορά η γηραιά κυρία;)

«Κύριε Στενέ, ένα τσιγαράκι ακόμη;» (σ. 183). Ιδού μια ιδέα που σκοτώνει: την πρώτη φορά που προσφέρουν στον Στενό τσιγάρο δεν του δίνουν και αναπτήρα, με αποτέλεσμα αυτός ο καημένος ο άνθρωπος να μένει με το τσιγάρο στο χέρι, χωρίς να μπορεί να το ανάψει. Και... του ξαναπροσφέρουν τσιγάρο, χωρίς αναπτήρα και πάλι. Μέχρι να φύγει ο Στενός είναι αναγκασμένος να κρατά στα δάχτυλά του δυό τσιγάρα άκαυτα...

Πρόβα δέκατη έβδομη, 3/09

Και... άσκηση περπατήματος στο χώρο με παράλληλη απεύθυνση λέξεων ή φράσεων του κειμένου. Όταν κάποιος μου απευθύνεται πρέπει να του απαντώ κι εγώ με λέξεις ή φράσεις από το κείμενο.

Μπορεί η Κατίνα να απευθύνει και σε άλλους (εκτός του Νίκου) την ερώτηση «Και πιστεύετε σεις εις τον έρωτα;».

Ας δοκιμάσουμε σε κάποια σημεία να διακόπτεται η κανονική ροή του κειμένου από αλληπάλληλες προσφωνήσεις ονομάτων (ο ένας φωνάζει τον άλλο και όλοι μένουν μετέωροι).

«**Ελένη, η κ. Στενού**» (σ. 167): ο Νερουλός συστήνει στην Ελένη την Στενού, αλλά αυτή δεν καταλαβαίνει ότι πρέπει να της μιλήσει. Συμπεριφέρεται σα να είναι πρωτόγονη.

«**Να την αλλάξω**» (σ. 172): να επαναληφθεί πολλές φορές ως ερώτηση. Η Ελένη περιμένει να της απαντήσει η Στενού. Γενικότερα στην έκτη σκηνή κατά τη διάρκεια του διαλόγου της Ελένης με τη Στενού κάποιες στιγμές καταφέρνουν να επικοινωνήσουν, ενώ σε κάποιες άλλες δημιουργείται μπλοκάρισμα. Παραδείγματος χάριν: «**Τι προστυχιά**». Η Ελένη προσπαθεί να καταλάβει αν η Στενού σχολιάζει την ίδια ή την υπηρέτριά της, Την κοιτά. Η Στενού χαμογελά (είναι πιο δυνατή σε αυτό το σημείο). «**Κατίνα! Μαρίκα!**»: η Ελένη, κουρασμένη από την άκαρπη προσπάθεια επικοινωνίας, βρίσκει καταφύγιο στις κόρες της.

«**Δηλαδή... εννοείτε...**» (σ. 173): Ο Στενός σκέφτεται για πολλή ώρα πριν πει τη συγκεκριμένη φράση.

«**... αφομοίωσιν και εξωτερίκευσιν των ιδεών**» (σ. 174): Σε αυτό το σημείο ο Νερουλός διακόπτει τον Στενό λέγοντας το κομμάτι «Αυτά είναι θεωρίες...». Μπορούμε να δοκιμάσουμε να διακόπτει συνεχώς ο ένας τον άλλο καθ' όλη τη διάρκεια του διαλόγου τους (σ. 173-4).

Αφού ολοκληρωθεί ο διάλογος του Στενού και του Νερουλού (σ. 173-4) οι δύο άντρες θα μπορούσαν να κάνουν την άσκηση του «εννοείς». Δηλαδή να προσπαθεί να καταλάβει ο ένας τον άλλο και μάλιστα με χειρονομίες. Αυτό δυνητικά παράγει επιπρόσθετο κείμενο.

Πρόβα δέκατη όγδοη, 4/09

Και... τρίτο στάδιο ολέ!

«**Το πήρε ο διάβολος, το πήρε!**» (σ. 178): η φράση αυτή του Νερουλού σχετίζεται με τον «καβγά» που είχε λίγο πριν με την Ελένη.

Σκηνή ένατη, (σ. 180): ο Νερουλός, έχοντας μόλις ξυπνήσει, δεν προλαβαίνει να ενδυθεί την ξένη προς αυτόν γλώσσα και μιλά ελεύθερα, όπως κάνει στην καθημερινότητά του («Α! Βλέπεις το κάδρο αυτο;»). Σταδιακά υιοθετεί ξανά το «σωστό» τρόπο ομιλίας.

«**Μπα, καλέ, η Φρόσω είναι! Έρχεται η Φρόσω! Ύστερ' από τόσην ώρα! Με συγχωρείτε μια στιγμή**» (σ. 186): η Κατίνα, η Μαρίκα και η Ελένη απευθύνονται ταυτόχρονα στη Στενού.

Πρόβα δέκατη ένατη, 5/09

Και... τρίτο στάδιο forever!

Μονόλογος Κατίνας (σ. 190): όπου υπάρχουν ερωτήσεις να είναι καθαρές – ευθείες ερωτήσεις που περιμένουν να απαντηθούν.

Η **Στενού** είναι το πρόσωπο, στο οποίο απευθύνεται το μεγαλύτερο μέρος του κειμένου. Επομένως η Ρέβι πρέπει με τις αντιδράσεις της να δημιουργήσει ένα είδος άτυπου διαλόγου (ελεγεία ακρόασης).

Ιδέα της Κέχα: όταν λερώνεται το φόρεμα της Στενού (σ. 193), τα τρία κορίτσια κόβουν το μιανό κομμάτι, το βάζουν με μαρκαδόρο και ανακοινώνουν από μακριά στη Στενού ότι το καθάρισαν.

Σκηνή δέκατη έβδομη, (σ. 194). Κινησιολογικός κώδικας του Στενού: κάθομαι-σηκώνομαι, φοράω-βγάζω το καπέλο (αναβρασμός φυγής). «Αλλά σας βεβαιώ, κυρία Νερουλού, ότι μας αδικείτε...»: με την λέξη «αλλά» ο Στενός μπορεί να επεμβαίνει και σε άλλα σημεία της σκηνής αυτής. Μένει διαρκώς μετέωρος.

«Θα σας απήντων, εάν δεν σας εθεώρουν και της περιφρονήσεώς μου ταπεινοτέρους» (σ. 197): σύσσωμη η οικογένεια Νερουλού κάνει «εννοείς» στη φράση αυτή (το σημείο αυτό θα αποτελέσει το αυτοσχεδιαστικό μέρος της νέας παράστασης των «Κανιγκούντα»).

Φόρμα Πίπη: όλα τα μέλη της οικογένειας Νερουλού εκφέρουν τα λόγια του Πίπη και μόλις κάθε φορά ολοκληρώνουν την εκάστοτε φράση γυρνούν και τον κοιτούν.

Πρόβα εικοστή, 6/09

Και...

«Εξαίρετα! Ζώσα μέθοδος του Ολλενδόρφου...» (σ. 176): ο Νίκος συμπεριφέρεται χυδαία στη Μαρίκα. Την αντιμετωπίζει σα να είναι ένα έκθεμα στο χώρο. Σε αυτό το σημείο αναδύεται μια πιθανή «ρωγμή» της Μαρίκας. Δεν ξέρει πως να απαντήσει.

«Να, οι δικές μου, τις βλέπετε;» (σ. 190): η Κέχα με απλωμένα τα χέρια έδειχνε τη Μάγκα και τη Σύρμω μέχρι το τέλος αυτού του κομματιού (σ. 191).

Πρόβα εικοστή πρώτη, 8/09

Και... ας αρχίσουμε με την κορυφαία φράση του Λεοντάρη: «Όλα συναντώνται στο αρχιπέλαγος του διακειμένου» (Τί;;;;)

Τέσσερις καρέκλες στη μία πλευρά, πέντε στην άλλη. Μια καρέκλα κενή. Ελεύθερα όλο το κείμενο (ή αλλιώς καλωσορίσατε στο τσίρκο της γειτονιάς).

Οι Στενοί μπήκαν στο σπίτι των Νερουλών με τα τέσσερα!

«Ω, Τι απαίσιος Άγιος Πέτρος!» (σ. 166): ο Νίκος και η Δημήτρω κοιτάζονταν πρόσωπο με πρόσωπο για πολλή ώρα πριν ειπωθεί η φράση αυτή.

Υποδοχή Στενών (σ. 167): τους φιλάνε όλοι μαζί οι Νερουλοί, οι οποίοι μάλιστα φιλιούνται και μεταξύ τους.

Περνάει πολλή ώρα μέχρι να καταφέρει να καθήσει κάπου η Στενού (αυτό πρέπει να το λάβει υπόψιν του ο Στενός).

Να δοκιμάσουν οι Στενοί να μην κοιτάζουν στα μάτια τους Νερουλούς: έτσι γίνονται πιο ισχυροί (σταθερό βλέμμα στο κενό).

«Είσθε πολλήν ώραν εδώ, αι;» (σ.169): Η Ελένη μοιάζει να ξύπνησε από εφιάλη. Σα να βλέπει τη Στενού για πρώτη φορά, ενώ έχουν προηγηθεί τα της υποδοχής.

«Νομίζω, δεσποινίς, ότι ο παίζων εν τω έρωτι παίζει "εν ου παικτοίς"» (σ. 177): με αυτή την πρώτη παρεξήγηση αλλάζει όλος ο ρυθμός της παράστασης (πρέπει να το πάμε στα άκρα). Ο Νίκος, την ώρα που οι δύο κόρες σχολιάζουν την υποτιθέμενη άσχημη του συμπεριφορά, κάνει νόημα με τα χέρια στη Στενού «όχι». Η Στενού μιμείται την κίνησή του και η Ελένη την βλέπει. Κι ενώ όλοι περιμένουν να δουν πως θα εξελιχθεί αυτή η τεταμένη κατάσταση η Ελένη αλλάζει θέμα και μιλά για τα καμπρολάχανα.

«Κελεπούρι, κύριε Στενέ, κελεπούρι!...» (σ. 169): όλοι χειροκροτούν και πανηγυρίζουν.

Κάθε φορά που ο Στενός κοινοποιεί τις γνώσεις του περί του ζωικού βασιλείου (παλαμίδα, διάνος), ο Νερουλός κρατά ρυθμό.

Η Δημήτρω δεν μπορεί με τίποτα να κρατήσει τον Πίπη. Της γλυστρά διαρκώς από τα χέρια.

Άρρωστη σχέση Ελένης-Πίπη: καθώς η Κέχα τον έδερνε. μπλεκόταν το σχοινί γύρω από το λαιμό της και την έπνιγε – την έκανε να υποφέρει.

Μπορούμε με την πολύτιμη βοήθεια του Μαντζούκη να δημιουργήσουμε **δύο ιντερμέδια-ύμνους** [περιγραφή Δημήτρως (σ. 172), περιγραφή Φρόσως (σ. 190)]. Σε αυτή την πρόβα προέκυψε να κρατήσουμε ρυθμό την ώρα που η Κέχα περιέγραφε τη Δημήτρω.

«Αφού δεν είναι καλή να την αλλάξετε» (σ. 172): ομαδική αντίδραση της οικογένειας Νερουλού στην πρόταση της Στενού.

Η Δημήτρω αποτελεί το εξιλαστήριο θύμα – τον σάκο του μπόξ που όλοι αρέσκονται να χτυπάνε...

«... και τί νομίζετε ότι μου έφερε; Τίλιο, κ. Στενού μου, τίλιο!» (σ. 173): η Ελένη ξεσπά πάνω στον Πίπη, τον οποίο και σκοτώνει στο ξύλο. Στη συνέχεια αρχίζει να κλαίει, την ακολουθεί όλη η οικογένεια Νερουλού ενώ οι Στενοί εμβρόντητοι αρχίζουν να γελούν. Τέλος οι Νερουλοί περνούν από το κλάμα στο γέλιο και οι Στενοί από το γέλιο στο κλάμα.

Κατά τη διάρκεια της γλαφυρής περιγραφής του Νερουλού για τα γεγονότα στη Μάνη (σ. 174) η Ελένη αναπαριστούσε τις δράσεις της ιστορίας, με αποτέλεσμα η φράση «Να, αυτό θα πει λαός» να βρει την υλική της υπόσταση στο πρόσωπο της Ελένης.

Ο Στενός αντιδρά στο πανδαιμόνιο που τον περικυκλώνει: τους πληρώνει με το ίδιο νόμισμα – κάποια στιγμή αρχίζει να συμπεριφέρεται το ίδιο «τρελά» με αυτούς.

« a byssus abyssum invocat » (σ. 174): ο Στενός απευθύνεται επικριτικά στις δύο κόρες.

«Εμπρός λοιπόν, Κυρίες, κάμετε τίποτα να μας περάσει η ώρα. Τους κοιμήσαμε τους ανθρώπους» (σ. 175): η φράση αυτή μπορεί να δώσει μία κωμική νότα στην παράσταση, αν λίγο πριν γίνεται ο κακός χαμός.

Γενική παρατήρηση για Νίκο: να είναι πιο κοντά στους Στενούς, παρά να υποκύπτει κατευθείαν στο αβυσσαλέο φλερτ των δύο κοριτσιών. Πρέπει να κρατηθεί ένα μέτρο στην επαφή του με τις κόρες και να κλιμακωθεί σταδιακά η σωματική και κάθε είδους σχέση που αναπτύσσει μαζί τους.

Εν κατακλείδι: πρέπει να ορίσουμε με ακρίβεια κάθε σωματική σχέση ή αντίδραση. Πρέπει να βρούμε τον τρόπο να γίνονται ενοχλητικοί οι Νερουλοί στην προσπάθειά τους να φροντίσουν και να διασκεδάσουν τους Στενούς και όχι να φαίνεται σα να τους κάνουν καψώνι.

Και... τελικά το **συρτάκι** μας άρεσε πολύ!!!!!!!!!!!!!!

Και... πάσα στην Κορίνα!

πρόβα τριακοστή πρώτη – 20/09 «δεν μπορώ να κάνω το πέρασμα »

Μιμήσεις Πανταζή, Λεβέντη και --- (πως τον έλεγαν τον άλλον;;;;) από Λεοντάρη για ζέσταμα (η ατάκα «και Γεωργίου κάνω καλά αλλά δεν τον ξέρετε» ήρθε δεύτερη και καταϊδρωμένη). Και ξεκινάμε: Στην είσοδο των Στενών τα όργανα δημιουργούν ατμόσφαιρα, αποδίδουν μια ρευστότητα στη σκηνή. Πριν από το «πανδαιμόνιο» το ζεύγος των Νερουλών σέρνει καρέκλες μέσα στη μουσική που δημιουργούν οι υπόλοιποι. Η Δημήτρω τινάζει με λύσσα το επανωφόρι της κυρίας Στενού μέσα στα μούτρα της και ο κύριος Στενός ακολουθεί την κίνηση με το κεφάλι του. Το χεράκι της Μαρίκας πόνεσε από το δέρνε-δέρνε τον Πίπη και ο Νερουλός έσπευσε να τη φροντίσει. Στην ερώτηση της Δημήτρως «Καφέ;» υπήρξε χρόνος πριν απαντήσει η Ελένη κατά τον οποίο υπήρξε συνεννόηση με ήχους για το αν θέλουν καφέ, πόσοι θέλουν καφέ, κτλ. Όσο γινόταν αυτό, η Μαρίκα είχε πάρει το χέρι του Νίκου και έκανε κεφαλοκλείδωμα στον εαυτό της προσπαθώντας να αυτοκτονήσει. Ο Νίκος ειδοποίησε το Νερουλό – το «Μαρίκα» του Νερουλού ήταν το σημείο στίξης για να τελειώσει και η προγλωσσική συνεννόηση περί καφέ. Μετά το «Ας πα να χαθεί» η Ελένη έπεσε ξερή και οι υπόλοιποι την επανέφεραν (ανάμνηση της άσκησης με τις λιποθυμίες). Η Κατίνα χόρευε (άρρυθμα...) πάνω στις τονισμένες μικρές λέξεις του Στενού στο μονόλογο περί της υποκειμενικότητας του λαού. Οι Νερουλοί γδύθηκαν στην αναπαράσταση της Μάνης (**αυτό θα πει λαός!**) – η Στενού λιποθύμησε – ο Στενός ήταν standby μέχρι να τελειώσουν για να πει τα δικά του. Μετά το a byssus abyssum invocat οι Νερουλοί αρχίζουν να μιλάνε λατινικά ψάχνοντας/δημιουργώντας λέξεις ενώ και ο Στενός τους προκαλεί να βρουν τη συνέχεια του «Αλλά -----» και τελικά τους το λέει: «habemus». Ο Στενός και ο Νίκος συσκέπτονταν περπατώντας πάνω-κάτω και λίγο πριν το τραγούδι των κοριτσιών δημιουργήθηκαν δύο γκρουπ περιπατητών: οι τρεις Στενοί σε σύσκεψη για πιθανούς

τρόπους διαφυγής και ο Νερουλός με τις κόρες σε σύσκεψη για το ποιο τραγούδι πρέπει να πουν. Αφού σβήσει η λάμπα, η Ελένη, οι κόρες και οι Δημήτρω σκέφτονται που είχαν δει τελευταία φορά το κερί («Που είναι το κερί;»). Η Μαρίκα δημιούργησε την *Ωδή στο μάταιο τούτο κόσμο* με αφορμή το «δε διορθώνεται» που λέει η Ελένη για τη Δημήτρω – και επειδή τίποτε δε διορθώνεται και δάση δεν έχουμε και κυνήγι δεν τρώμε και όλα αυτά δε διορθώνονται, έκανε άλλη μια απόπειρα αυτοκτονίας. Για να ανακοινώσει ο Νερουλός ότι κυβέρνηση έπρεπε να είναι αυτός μαζεύει πρώτα γύρω του όλη την οικογένεια. Το ταμπούρλο το φέρνει μεν ο Στενός αλλά μπορεί να χρησιμοποιείται από όλους.

πρόβα τριακοστή δεύτερη – 22/09 «μαρίκα, με πιανει!»

Δοκιμάζουμε τον πρώτο μονόλογο του Νίκου με πάγωμα των Νερουλών. Ο Νίκος πλησιάζει με κλειστά μάτια και ψηλαφεί τους Νερουλούς οπότε και τα σχόλια και οι παρατηρήσεις που κάνουν ο ένας στον άλλο παύουν να είναι περί της τήρησης του παγώματος και γίνονται γενικού ενδιαφέροντος. Πριν το «πανδαιμόνιον» οι Νερουλοί σέρνουν καρέκλες και αλλάζουν θέσεις – ο θόρυβος κάνει τους Στενούς να συσπειρωθούν και να περιμένουν καρτερικά το χτύπημα της μοίρας. Ο Στενός φόρεσε το ταμπούρλο στο κεφάλι του για να είναι προετοιμασμένος (μετά την ατάκα «σιώπα, έρχονται»). Το «Ποιος είναι;» του Νερουλού βρήκε τους Στενούς να στέκονται σε μια γραμμή ο ένας δίπλα στον άλλον και τους Νερουλούς διάσπαρτους στο χώρο με όργανα και καρέκλες ανα χείρας. Η Κατίνα μιμούταν τη Μαρίκα προκειμένου να κερδίσει την επιβράβευση του μπαμπά της (αλλά μάταια...).

πρόβα τριακοστή τρίτη – 23/09 «σήμερα θα σας πούμε τι είναι καναπεσ»

Το σκηνοθετικό συνεχίζει το θεάρεστο έργο οργάνωσης των σκηνών με βάση τα όσα έχουν γίνει σε προηγούμενες πρόβες. Το αρχικό σχέδιο για δουλειά πάνω στην τέταρτη σκηνή το παίρνει ο διάβολος το παίρνει μπροστά στο σαρωτικό οίστρο των ηθοποιών. Μέχρι την ένατη σκηνή, προέκυψαν τα εξής: τα ηχητικά σχόλια της Ελένης στη σκηνή αναγνώρισης του Νίκου ήταν σα να αποκάλυπταν ότι της είχαν μιλήσει οι κόρες της γι' αυτόν. Η Ελένη ρωτούσε τη Δημήτρω να της πει πόσες οκάδες κρέας/φράπες/οκάδες ζάχαρης της χάλασε. Οι αρμόδιοι, που είναι όλο λούσο κι εξαδέλφους έγινε αστείο εις βάρος της κυρίας Στενού με το οποίο γέλασαν και ο Στενός με το Νίκο. Τα λατινικά των Νερουλών έριξαν κάτω ξερό τον κύριο Στενό (λατινικά σε –um : vitae (είχε ακουστεί κάτι σαν curriculum αμέσως πριν), ξεύρουμ, γιαβρούμ, γιουσουρούμ...). Η Κατίνα επαναλάμβανε τις καταλήξεις των λέξεων του Νερουλού – όταν όμως πήρε φόρα και δοκίμασε να συμπληρώσει ολόκληρο συλλογισμό τα έκανε μαντάρα («**Αγγλογάλλοι και σε βαβαλλικεύουν**»). Η Στενού αντιλαμβάνεται τη δύναμη του καμπρολάχανου και τη χρησιμοποιεί εναντίον του Νερουλού και της Μαρίκας. Ο Νερουλός εξολόθρευσε την Ελένη και την Κατίνα με τη συνταγή του διάνου. Μετά την εξόντωση τους ο Νερουλός σαλιάριζε με τη Μαρίκα, ο Στενός χαιρόταν με κάθε ένα από τα χαρακτηριστικά του διάνου (ενώ η Μαρίκα γινόταν κάθε ένα από τα χαρακτηριστικά) και η κυρία Στενού βρήκε ευκαιρία να δραπετεύσει. Στενός ή ο μικρός τυμπανιστής: αρρωσταίνει όταν του πειράζουν το ταμπούρλο του (όλοι;;;).

πρόβα τριακοστή τέταρτη – 24/09

..μμμ... Αν κάποιος θυμάται κάτι ας το πει...

πρόβα τριακοστή πέμπτη – 25/09 «και τώρα όλοι τους χορούληδες σας»

Κάνουμε Ασανσέρ στις σκηνές εφτά, οκτώ και εννιά. Προέκυψε μια τελείως διαφορετική ποιότητα στη σκηνή που η Στενού παρακαλεί το Στενό να φύγουν: παρακολουθούμε μια πολύ ιδιωτική στιγμή του ζευγαριού που δεν κρατά τίποτε από την ενέργεια που έχουν όταν είναι μπροστά και οι Νερουλοί. Ο Στενός μιλούσε με γαλλική προφορά. Τα «έλα

εδώ, έλα εδώ» της κυρίας Στενού ειπώθηκαν ψιθυριστά και κατ' επανάληψη (σα να προσπαθεί να καλοπιιάσει τον Πίπη αφού τον έχει ρημάξει στο ξύλο). Επίσης, «το σιχαμένο είναι τόσο τρελό» εκτός από τη Μαρίκα το λένε όλοι ψιθυριστά ο ένας στον άλλον και στο τέλος λένε όλοι μαζί «σσσσς». Ο Νερουλός είπε τα της γλάρας με φωνή Βάνα Μπάρμπα. Αφού ο Νερουλός αποκαλύψει την αιτία του βάρους που νιώθει στο στομάχι, ρωτάνε όλοι μαζί «Από την παλαμίδα; Από την παλαμίδα; Από την παλαμίδα;» και η Κατίνα ρωτά κι αυτή το ίδιο στο κοινό χωρίς να βγάζει ήχο (τέταρτε τοίχε, είσαι εδώ;). Υπήρξε μια στιγμή όπου δόθηκε οδηγία σε όλους να χορέψουν (αλλά ο καθένας άλλο χορό), το οποίο οδήγησε σε μια γενική ευθυμία – μια τέτοια στιγμή ομαδικής εκτόνωσης λείπει από αυτό που κάνουμε (σε ποιο σημείο θα μπορούσε να συμβεί;). Στο διάνο ο Νερουλός είχε λόξιγκα που μετά τον κόλλησαν όλοι. Γενικά, οι κοινές αντιδράσεις γείωναν αυτόν που καθοδηγούσε το ασανσέρ και συγκέντρωναν τη δράση αλλά και το βλέμμα του θεατή. Σκεφτόμαστε να προστεθούν ομαδικές στιγμιαίες αντιδράσεις σαν αυτές που προέκυψαν σήμερα δηλαδή: χασμουρητό, «καθαρίζω-τα-δόντια-με-τη-γλώσσα-μου-κάνοντας-ήχο» ή ρωτάμε όλοι μαζί «τι;». Η κυρία Στενού πήγαινε σε κάθε έναν ξεχωριστά και έλεγε «Τι κατάστασις!» και όλοι της απαντούσαν με ερώτηση: «Τι κατάστασις;». Στο μονόλογο του Νερουλού για το κάδρο, η Μάγκα ήρθε στο κοινό και είπε «Εγώ είμαι η βασιλοπούλα» και η Σύρμω «Εμένα μου αρέσει πολύ η αρχαιολογία» (τέταρτε τοίχε;).

πρόβα τριακοστή έκτη – 26/09 «κύριε γιώργο! κύριε γιάννη! κύριε σταμάτη!»

Ξεκινάμε με Ασανσέρ. Το «εμείναμε σκοτάδι» το είπαν κατ' επανάληψη οι Νερουλοί μεταξύ τους. Στη σκηνή που ψάχνουν το κερύ οι γυναίκες, με πρώτη τη Δημήτρω, έγιναν μία-μία κόρες που τριγύριζαν στο χώρο (και ο Νερουλός κόκορας..!). Όταν ο Νερουλός λέει στις κόρες για το φιτίλι του άσκησαν βία. Η Ελένη έπιασε τη Δημήτρω από τον κότσο και την έφερε γύρους χωρίς η ίδια να κουνιέται. Στο τέλος οι δυο κόρες τραβούσαν τη Δημήτρω από τη μια μεριά λέγοντας «Δική μας είναι» και η Ελένη την τραβούσε από την άλλη λέγοντας «Δική μου είναι». Ουμηθήκαμε ότι η σχέση Νίκου-Δημήτρω αξίζει την προσοχή μας.

Δουλειά πάνω στην έκτη σκηνή. Τα όργανα μπήκαν από την αρχή της σκηνής και σχολίασαν την προσπάθεια της Δημήτρω να κουμαντάρει τον Πίπη. Ο μονόλογος της Ελένης δοκιμάστηκε μέσα σε ησυχία. Ακόμα και όταν κάποια στιγμή ο Πίπης ξέφυγε από τη Δημήτρω αυτό δεν τάραξε τη χαύνωση, παρακολούθησαν όλοι για λίγο την πτήση του και τίποτε παραπάνω. Επίθεση της Κατίνας με το δοξάρι στο στήθος της Στενού! Την απάντηση στο κουίζ «τι μου έφερε η Δημήτρω από το φαρμακείο» τη σφυρίζει η Κατίνα στην κυρία Στενού. Όταν η Ελένη γυρνάει στη Στενού εκείνη δείχνει την Κατίνα και λέει: «Αυτή μου το είπε». Η Ελένη προσφωνεί το Νίκο κάθε φορά και με άλλο όνομα και διορθώνει μόνη της τον εαυτό της όταν ακούει από κάποιον το σωστό όνομα. Στο σύνθημα «αυτό θα πει λαός» η Στενού κάνει νόημα στο Στενό να φύγουν και ο Στενός κάνει νόημα στη Στενού να κάτσει κάτω – και όλα αυτά στο ρυθμό του συνθήματος! Όση ώρα οι Νερουλοί ντύνονται μετά τους Μανιάτες ο Νίκος ετοιμάζει το Στενό για το μονόλογο του χτυπώντας το ταμπούρλο. Εγκαθιδρύεται συμμαχία Νίκου-Στενού. Ο Νίκος λέει τώρα εξυπνάδες και στο πρωτότυπο: «To be or not to be? That is the question».